YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (viides jaosto)
11 päivänä elokuuta 1995 *

Asiassa C-448/93 P,

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään oikeudellinen neuvonantaja John Forman, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

kantajana,

vaatii muutoksenhaussaan Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-60/92, Muireann Noonan vastaan komissio, 16 päivänä syyskuuta 1993 antaman tuomion (Kok. 1993, s. II-911) kumoamista,

muut asianosaiset:

Muireann Noonan, edustajanaan James O'Reilly, SC, prosessiosoite Luxemburgissa Fiduciaire Myson SARL, 1 rue Glesener,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. C. Moitinho de Almeida (esittelevä tuomari), tuomarit D. A. O. Edward ja J.-P. Puissochet,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

julkisasiamies: P. Léger,
kirjaaja: R. Grass,

ottaen huomioon suullista käsittelyä varten laaditun kertomuksen,

kuultuaan julkisasiamiehen 17.1.1995 pidetyssä käsittelyssä esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Euroopan yhteisöjen komissio on yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 19.11.1993 toimittamallaan kanteella tehnyt valituksen EY:n tuomioistuimen perussäännön 49 artiklan sekä EHTY:n ja Euratomin tuomioistuimen perussääntöjen vastaavien artiklojen nojalla yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen 16.9.1993 antamasta tuomiosta asiassa Muireann Noonan vastaan komissio (T-60/92, Kok. 1993, s. II-911), siltä osin kuin tuomiossa otettiin tutkittavaksi Noonanin nostama kanne hänelle 9.6.1992 tiedoksiannetun päätöksen kumoamiseksi, ja tässä päätöksessä hylättiin Noonanin hakemus osallistumisesta komission järjestämään avoimeen kilpailuun COM/C/741 varallaololistan laatimiseksi ura-alueen C5/C4 englannin kielen konekirjoittajista (EYVL 1991, C 333 A, s. 11).

2 Valituksen kohteena olevan tuomion mukaisesti asian tosiseikat ovat seuraavat:

"1. Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen tilapäinen työntekijä Noonan osallistui komission järjestämään avoimeen kilpailuun COM/C/741 varallaololistan laatimiseksi ura-alueen C5/C4 englannin kielen konekirjoittajista (EYVL 1991, C 333 A, s. 11, kanteen liite A).

2. Valintalautakunta ilmoitti Noonanille 9.6.1992 kirjeitse (kanteen liite C), että hänen hakemuksensa oli hylätty kilpailuilmoituksen II kohdan (kilpailuun osallistumisen ehdot) B alakohdan (erityisehdot) 2 alakohdan (arvonimet tai suoritetut tutkinnot) mukaisesti sillä perusteella, että Noonan oli suorittanut yliopistotasoisen koulutusohjelman saaden Honours Degreen Ranskan ja Italian kirjallisuudessa Dublinin University Collegessa.

3. Edellä mainitut kilpailuilmoituksen säännöt oli laadittu seuraavasti:

'Sellaiset henkilöt eivät voi osallistua kilpailuun kilpailusta poissulkemisen ja/tai henkilöstösääntöjen mukaisten muiden kurinpitotoimien uhalla:

i) hakijat, joilla on A tai LA ura-alueen kilpailuihin osallistumiseen oikeuttava arvosana (ks. oppaan liitteenä oleva taulukko);

ii) hakijat, jotka opiskelevat viimeistä vuottaan i alakohdassa mainituista opinnoista.'

Irlannissa suoritettujen tutkintojen osalta edellä mainitussa taulukossa, joka on liitetty 'toimielinten väliseen tai komission järjestämään avoimeen kilpailuun osallistuville hakijoille tiedoksiannettavaan oppaaseen' (jäljempänä opas), joka julkaistiin myös EYVL 1991, C 333 A:ssa, ennen esillä olevaa kilpailuilmoitusta, edellytettiin University Degreetä A tai LA ura-alueen kilpailuihin hyväksymiseksi."

3 Näissä olosuhteissa Noonan nosti yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 21.8.1992 toimittamallaan hakemuksella kanteen valintalautakunnan tekemän edellä mainitun hylkäävän päätöksen kumoamiseksi, joka oli annettu hänelle tiedoksi 9.6.1992.

4 Komissio esitti 23.9.1992 prosessinedellytyksiä koskevan väitteen, jonka tueksi komissio esitti, että virkamies ei voi vedota valintalautakunnan tekemän päätöksen kumoamiseksi kilpailuilmoituksen väitettyyn lainvastaisuuteen, jos kantajaan haitallisesti vaikuttavista kilpailuilmoituksen ehdoista ei ollut valitettu asianmukaisessa ajassa.

5 Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi prosessinedellytyksiä koskevan väitteen ja otti Noonanin kanteen tutkittavaksi kaikkien sen kanneperusteiden osalta.

6 Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi (21 kohta), että jos Noonan saa nostaa kanteen kilpailuilmoitusta vastaan säädetyssä määräajassa, hän ei voi menettää oikeuttaan kanteen nostamiseen hänelle osoitettua yksittäistä kielteistä kilpailuun osallistumispäätöstä vastaan ainoastaan sen vuoksi, että hän ei ollut valittanut kilpailuilmoituksesta asianmukaisessa ajassa.

7 Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi ensin (23 kohta), että kilpailuun osallistujalta ei voi kieltää oikeutta kiistää kaikilta osin, myös kilpailuilmoituksessa määriteltyjen ehtojen osalta, sitä yksittäistä päätöstä, joka koskee häntä ja joka on tehty kilpailuilmoituksen ehtojen perusteella, siltä osin kuin ainoastaan tässä soveltamispäätöksessä hänen oikeudellinen asemansa yksilöityy muihin nähden ja hän voi tietää tarkasti kuinka ja missä määrin päätös vaikuttaa hänen etuihinsa. Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen mukaan tämä periaate soveltuu myös sellaiseen tapaukseen, kuten esillä oleva tapaus, jossa kilpailuilmoituksen hyväksymisehdoissa ei anneta valintalautakunnalle harkintavaltaa eikä ehtojen soveltamisessa tiettyyn yksittäistapaukseen ole mitään tulkintavaikeuksia.

8 Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa seuraavaksi (24, 25 ja 26 kohta), että tällainen ratkaisu on johdettavissa yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännöstä, jonka mukaan tutkittavaksi voidaan ottaa sellaiset kilpailuilmoituksen lainvastaisuutta koskevat väitteet, jotka liittyvät riidanalaisen soveltamispäätöksen perusteluihin, vaikka kilpailuilmoituksesta ei oltu valitettu asianmukaisessa ajassa. Tässä suhteessa yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin viittasi erityisesti yhteisöjen tuomioistuimen seuraaviin tuomioihin: asia C-294/84, Adams ym. v. komissio, 11.3.1986 tuomio (Kok. 1986, s. 977), C-64/86, C-71/86, C-72/86,

C-73/86 ja C-78/86, Sergio ym. v. komissio, 8.3.1988 tuomio (Kok. 1988, s. 1399) ja C-164/87, Simonella v. komissio, 6.7.1988 tuomio (Kok. 1988, s. 3807) ja yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen asiassa T-50/91, De Persio v. komissio, 9.10.1992 antamaan tuomioon (Kok. 1992, s. II-2365).

9 Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi myös (27 kohta), että tämä oikeuskäytäntö on yhteisöjen tuomioistuimen asiassa C-35/64, Alfieri v. parlamentti, 7.4.1965 (Kok. 1965, s. 337, 3 perustelukappale) antaman tuomion mukainen; tämä tuomio annettiin ennen edellä mainittua asiassa Adams ym. vastaan komissio annettua tuomiota. Yhteisöjen tuomioistuin totesi asiassa Alfieri vastaan parlamentti antamassaan tuomiossa, että "valintamenettelyn muodostavien eri päätösten yhtenäisyyden vuoksi on hyväksyttävä, että nostettaessa kanne tällaisen menettelyn jälkeen tehtyjä päätöksiä vastaan, kantaja voi vedota myös aikaisempiin niihin läheisesti liittyviin päätöksiin". Yhteisöjen tuomioistuimen edellä mainittujen tuomioiden mukaisesti tulkittuna asiassa Adams ym. vastaan komissio annetusta tuomiosta seuraa yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen mukaan, että kanne on jätettävä tutkimatta ainoastaan silloin, kun kanteen kohteena olevalta päätökseltä ja esillä olevalta kanneperusteelta puuttuu läheinen yhteys, mikä perustuu kannemääräaikoja koskeviin ordre public -luontoisiin sääntöihin, joista ei voida poiketa tämänlaisessa tapauksessa loukkaamatta oikeusvarmuuden periaatetta.

10 Lopuksi yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi (28 kohta), että oikeusvarmuuden periaatteen ja asianosaisten hakijoiden oikeusturvan vastaista on saattaa tällaisten kanneperusteiden tutkittavaksi ottaminen riippuvaiseksi kilpailuilmoituksen ehtojen tai niiden täytäntöönpanon kaksiselitteisyydestä tai epäselvyydestä esillä olevan asian olosuhteisiin nähden.

11 Esillä olevan asian osalta komissio esittää kolme kanneperustetta.

12 Ensiksi yhteisöjen tuomioistuimen aikaisemmasta oikeuskäytännöstä ennen asiassa Adams ym. vastaan komissio annettua tuomiota käy ilmi, että hakijat, jotka eivät ole valittaneet kilpailuilmoituksesta määräajassa, voivat kuitenkin valittaa kilpailun kuluessa ilmenneistä lainvastaisuuksista, vaikka tällaisen lainvastaisuuden alkuperä

voisikin johtua kilpailuilmoituksen tekstistä (em. asiassa Sergio ym. v. komissio annettu tuomio). Kuitenkaan tätä oikeuskäytäntöä ei voida ulottaa sellaisiin tapauksiin, joissa kilpailuun osallistumisen hyväksyminen riidanalaisen kilpailuilmoituksen mukaisesti — esillä olevassa asiassa säännöksessä suljetaan pois sellaiset hakijat, joilla on ura-alueen A tai LA kilpailuihin osallistumiseen oikeuttava tutkinto — on selkeä ja täsmällinen, eikä valintalautakunnalla ole sen soveltamisessa minkäänlaista harkintavaltaa.

13 Toiseksi komissio katsoo, että jos hakijoilla olisi mahdollisuus kilpailun viimeisten vaiheiden toteuttamiseen asti valittaa kilpailuilmoituksen epäselvien ja moniselitteisten ehtojen lainvastaisuudesta, loukattaisiin oikeusvarmuuden ja hyvän hallinnon periaatteita, joihin yhteisöjen tuomioistuin on perustanut edellä mainitussa asiassa Adams ym. vastaan komissio antamansa tuomion, jossa yhteisöjen tuomioistuin katsoi, että kantajien olisi pitänyt valittaa määräajassa niistä kilpailuilmoituksen ehdoista, joita kantajat pitivät itselleen epäedullisina.

14 Kolmanneksi komissio katsoo, että Euroopan yhteisöjen virkamiesten henkilöstösääntöjen (jäljempänä henkilöstösäännöt) 91 artiklassa asetetaan kolmen kuukauden määräaika kanteen nostamiseksi, ja tämä sääntö heikkenee, jos yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytäntö noudattaisi tässä suhteessa yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen oikeuskäytäntöä.

15 Nämä kolme kanneperustetta perustuvat kaikki siihen, että valituksen kohteena oleva kanne rikkoo henkilöstösääntöjen 91 artiklaa, mikä onkin tosi asiassa kanteen ainoa kanneperuste.

16 Tätä kanneperustetta ei voida hyväksyä.

17 Yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisesti kantaja voi nostaessaan kanteen myöhemmin tehdyistä päätöksistä vedota myös niihin läheisesti liittyvien

aikaisempien päätösten lainvastaisuuteen (ks. erityisesti asiassa 12/64 ja 29/64, Ley v. komissio, 31.3.1965 annettu tuomio, Kok. 1965, s. 143 ja em. asiassa Sergio ym. annetun tuomion 15 kohta). Itse asiassa yhteisöjen tuomioistuin on katsonut, että se ei voi vaatia, että tällaisessa menettelyssä kantajat nostavat yhtä monta kannetta, kuin menettelyssä on kantajille epäedullisia päätöksiä (ks. erityisesti em. asiassa Ley v. komissio annettu tuomio).

18 Oikeusvarmuuden ja hyvän hallinnon periaatteisiin perustuvia komission väitteitä tämän oikeuskäytännön soveltumattomuudesta sellaisiin tapauksiin kuin esillä oleva tapaus, ei voida hyväksyä.

19 Itse asiassa edellä mainittu oikeuskäytäntö perustuu valintamenettelyn erikoisluonteen huomioon ottamiseen, joka on useista peräkkäisistä, toisiinsa läheisesti liittyvistä päätöksistä muodostuva moniulotteinen hallinnollinen toimenpide. Tällainen perusta pitää täysin paikkansa käsiteltävänä olevan tapauksen kaltaisissa tapauksissa, joissa kilpailuilmoituksen riidanalainen ehto on täysin selkeä ja tarkka. Siten ei ole tarvetta tehdä eroa kilpailuilmoituksen selkeyden ja tarkkuuden välillä.

20 Edellä olevasta seuraa, että valitus on hylättävä.

Oikeudenkäyntikulut

21 Työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan asian hävinnyt asianosainen on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on niitä vaatinut. Komission hävittyä asiansa se on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) Kanne hylätään.

2) Komissio velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Moitinho de Almeida Edward Puissochet

Julistettiin Luxemburgissa 11 päivänä elokuuta 1995.

R. Grass
kirjaaja

J. C. Moitinho de Almeida
viidennen jaoston puheenjohtaja